

Publicerad 2007-03-11 22:49 av lodjuret/seglare

Jag tänkte först skämmas för den här sortens spontant skriven text, men så fick jag syn på en nyckelpiga i en rutten stolpe sisådär en hundra år innan jag skrev den, där satt en hundra pigor till, och dessa teg bara still
Känslan av lyx, i njutningens mest skrikande form.

Jag såg den flickans ögon,
genom vattrat glas de såg
hon iakttog den unge mannen,
som uti fontänvatten låg

jag iakttog trädens ljuva
färger på dess skimrande blad
där ned på gräsets tuva
satt en ängel och bad

han talade med kluven tunga
om himlen och dess skull
vände sig främst till de unga
särskilt till en som vart full

vilken bar på en sällsam smärta
den var skarp och blodade ned
hans kostym som var fylld av hjärta
och en själ som hängde på sned

på trekvart hängde även vår jord
ty dess axel var nu ur led
jag ville ej tro dessa ord
inombords de trätte och stred

nu älskar jag långt om länge
bland grässtrån och skira blomster
detta skall jag ha som klänge
dessa annat än ädla hågkomster

här ta min vita liljekonvalj

lägg i press i någon bok
minns precis var detalj
om vår kärlek som ej var klok

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten